

Manhattan, Citibank, Goldman Sachs, Credit Suisse, Barclays Bank, Bank of America також є активними користувачами офшорних послуг [5].

Винятком не стала і Україна. За останні два роки українські банки перерахували в офшорні зони астрономічну суму — 53 млрд 397 млн дол. [2]. За валютним курсом, що діє останні чотири роки, це більше ніж 400 млрд грн. Для порівняння, державний бюджет на 2012 рік склав 367 млрд грн.

Географія офшорних центрів, з якими співпрацює Україна, є досить широкою: тут і Маршаллові острови, і Мальдіви, і Багами. Однак, найбільш популярною країною залишається Кіпр. Туди було відправлено 51 млрд 495 млн дол. [2]. Тобто, це 96,4 % загальної суми грошей, що виведені з України за останні роки. На другому місці з великим відставанням — Британські Віргінські острови, куди було перераховано з України 1 млрд 16 млн дол. [2]. На третьому місці — Беліз, з 602 млн 945 тис. дол. [2].

Звісно, виведені мільярди повертаються в Україну у вигляді інвестицій, але вони є значно меншими від вивезених коштів в офшори, що в подальшому призводить до зростання дефіциту платіжного балансу країни.

Література

1. Розпорядження КМУ «Про перелік офшорних зон» № 143-р від 23.02.2011 р.
2. Інтернет-ресурс видання «Економічна правда»: <http://www.epravda.com.ua/>
3. UNCTAD, World Economic Outlook — database, April 2005 for GDP. www.unctad.org
4. Statistical annex: the international banking market, www.bis.org
5. Офіційний сайт Roche & Duffay з міжнародного податкового планування для великого та середнього бізнесу: http://www.roche-duffay.ru/international/international_tax.htm

Мельник А.О.

*«Фінанси та кредит», 4 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

КОРПОРАТИВНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ФОНДИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ СТРУКТУРУВАННЯ БІЗНЕСУ

Для більшості українських компаній на даний момент усе ще характерна незбалансована структура власності та неможливість застосування ефективних критеріїв оцінки бізнесу. З метою розв'язання даних проблем, а також для зменшення податкового навантаження все більше українських компаній звертаються до створення корпоративних структур за кордоном. Разом з тим, використання корпоративних інвестиційних фондів для структуривання бізнесу на сьогодні є ефективнішим порівняно із класичною моделлю структуривання через компанію-нерезидента і має ряд переваг.

Структуривання бізнесу — це процес юридичної і податкової оптимізації бізнесу шляхом розроблення ефективної структури власності.

Необхідність структуривання бізнесу зумовлена наявністю таких ризиків, як: недружні поглинання; неможливість визначити реальну вартість бізнесу у випадку його продажу стратегічному інвесторові або істотне заниження ціни продажу; фінансові втрати, викликані неможливістю ефективного управління та контролю активів; збільшення витрат на утримання бізнесу; зниження конкурентоспроможності; неможливість залучення партнера або боргового фінансування; змішання особистих і бізнес-активів тощо [2, с. 139—143].

Розглядаючи можливості структуривання бізнесу через ІСІ, найпривабливішими є венчурні корпоративні інвестиційні фонди на протигагу пайовим інвестиційним фондам з точки зору контролю за діяльністю КУА.

Модель структуривання бізнесу через КІФ має наступні характеристики: це група компаній, структурована через венчурний КІФ, який виконує функцію холдингу; власники володіють акціями КІФ; КІФ володіє компаніями, які входять у групу; інвестиції в компанії здійснюються КІФ через боргові інструменти (облігації, векселі та ін.); компанії, які входять у групу (операційні і зберігачі активів) здійснюють виплату відсотків за борговими інструментами; КІФ реінвестує прибуток або спрямовує його на виплату дивідендів; бенефіціари фізичні особи сплачують податок з дивідендів 5 %.

Дана модель дозволяє нівелювати такі недоліки класичної моделі структуривання (через холдингову компанію-нерезидента), як чужа для бенефіціара система правового регулювання, наявність «номінальних» директорів, відволікання фінансових ресурсів із обороту для виплати відсотків, роялті, фінансові втрати, пов'язані із обслуговуванням іноземного

холдингу, необхідність сплати податків в іноземних юрисдикціях, відсутність прозорої і ефективної моделі виплати доходів бенефіціарним власникам, ймовірність подвійного оподаткування.

Таким чином, головними перевагами КІФ для структурування бізнесу є можливість консолідації власності, в т.ч. зарубіжної; право придбання акцій без дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію; відкладене оподаткування доходів від операцій з активами ІСІ і відсутність подвійного оподаткування; різноманітні ставки оподаткування доходів ІСІ, залежно від юридичного статусу інвестора і способу виплати доходу; відсутність авансованого збору по податку на прибуток при виплаті дивідендів [1].

Отже, структурування бізнесу через корпоративні інвестиційні фонди є вигідним з точки зору оптимізації оподаткування, а також має ряд інших переваг, тому є перспективним і ефективним фактором для подальшого розвитку ІСІ в Україні.

Література

1. Податковий кодекс України.
2. *Сироткин В.Б.* Концепции современного менеджмента: Учеб. пособие / СПб.: СПбГУАП, 2002. — 200 с.

Назаренко А. Е.

«Финансы и кредит», 3 курс

Крымский экономический институт

ГВУЗ «Киевский национальный экономический

университет имени Вадима Гетьмана»

Научный руководитель — к.э.н., доцент Кремповая Н.Л.

НЕОБХОДИМОСТЬ ФОНДА ГАРАНТИРОВАНИЯ ВКЛАДОВ ФИЗИЧЕСКИХ ЛИЦ УКРАИНЫ

Мировая экономика стремительно развивается, в ней нередки кризисные явления. Экономическая нестабильность всегда пробуждала в людях недоверие к государству в целом и к банковской системе в частности. Поэтому в разных странах стали появляться различные системы страхования вкладов, как способ обезопасить вкладчиков от возможного кризиса неплатежеспособности банка.

Фонд гарантирования вкладов физических лиц Украины (далее — Фонд) — учреждение, задачей которого является выполнение